

тѣ кръвь.” 1 Кор. 11; 26. Мат. 26; 28.

Значеніе-то на тѣя думы е това: Хлѣбъ-тѣ прѣдставя распято-то тѣло Христово, а вино-то кръвь-тѣ му. Ный казуваме за единъ Петровъ образъ: Това е Петръ. Но той образъ Петровъ не е Петръ, но само го прѣдставя. Христось казува: “Азъ съмь врата-та” (Іоан. 10; 9), “Азъ съмь лоза” (Іоан. 15; 5), но Христось не е наистинъ врата или лоза. Павелъ казува за онзи камъкъ, отъ когото Израиляни-тѣ пихъ водъ, “Камъкъ-тѣ бѣше Христось” (1 Кор. 10; 4). Но тоя камъкъ не бѣше наистинъ Христось, но само го *прѣдставяваше*, че бѣше образъ за него. Въ Отк. 1; 20 ся казува, че седмь-тѣ свѣтилници сж седмь церкви, и въ Быт. 41; 26, 27, че седмь-тѣ крави сж седмь години. Но свѣтилници не сж церкви, нито крави сж години. Павелъ казува за чашъ-тѣ: Тая чаша е Новый-тѣ Завѣтъ; но чаша-та въ причащеніе-то не е завѣтъ; но само *прѣдставя* Новый-тѣ Завѣтъ когото запечата Христось съ врѣвь-тѣ си. Пакъ не бѣше чаша-та, която прѣдставя Новъ завѣтъ, но *вино-то*, което бѣше въ чашъ-тѣ. Така когато Христось казува: “Това е мое-то тѣло,” той значи че това прѣдставя мое-то тѣло което утрѣ ще ся распне за васъ — “Кое-то ся за васъ лomi.”

Това тълкованіе е явно :

1) Защото Христось бѣше още *живъ* когато установи тайнъ-тѣ вечерѣ. Той или зѣ хлѣбъ-тѣ въ рѣцѣ-тѣ си, или го турнъ на трѣпезъ-тѣ и рече: Това е тѣло-то ми, т. е. това прѣдставя тѣло-то ми, което утрѣ ще ся